

Titel: Overkiolernes forunderlige Hændelser En Roman.

Citation: "Overkiolernes forunderlige Hændelser En Roman.", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 17*, Poul Herman Höecke, 1770, s. 12. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-1_017-shoot-w1_017_002_p12_bZONE1447072/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 17

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

runge om Sommeren. Man opfandt da, at giøre disse Overkioler af et Slags Ulden Løy, som var lettere at bære. Disse Overkioler beholdte dog i lang Tid de gamles Snit, og, naar Vinteren kom, tog man igien de lodne paa.

Man hændtes der (om det var til Verdens Gavn eller Skade skal jeg ey kunde sige) at en gammel Mand, navnlig Oregon, gravede engang efter Guule Røder, og i det han gravede fandt han en meget rig Sølv: Mine. I Korfningen kendte han vel ikke denne Materie's Kostbarhed; men man blev snart underrettet derom. Meere omstændigt herom at fortælle vedkommer ey mit Vemmed. Jeg vil kun allene sige, at da man fik denne kostbare Materie, Sølv, opdaget, indkom og flere usfordnede Nødvendigheder. De store Folk kunde nu ikke længere bære Bjørne: Ulve: Ræve: og Jaarefkind, men skulde have Jobels, Hermelins og Graaværks Overkioler. De, som tilføren lode sig nøye med Jaarefkind, skulde nu have Ræve: Ulve: og Bjørnefkind. De rige Staaere, eller de, som vilde anses for at være noget, og vare dog intet (thi der har til alle Tider været stoeragtige Staaere og Narre nok i Verden) betiente sig af Canin: Skind for Hermelin, og graa Katteskind for Graaværk o. s. v. Nogle, som vilde med, og kunde dog ey komme, sætte en Strimmel Jobel, Hermelin eller Graaværk i Kanten, og deraf bryste sig ligesaa høyt, som de, der havde en Overkiol af lutter egne og kostbare Skind.

Man begyndte nu og at vende det Lodne ind af saadanne Overkioler, og at beklæde eller overtrække dem et andet Slags Løy, som de ligeledes for deres Sølv fik indbragt. Thi Videnskaberne om Fabrikker og Eliat vare ey endnu indkomne i Norden. Disse overtrukne Overkioler begyndte man nu at kalde Pelse; og de har beholdt samme Navn intil vore Tider. Disse Pelse gif man da med, saa længe det var koldt, og Vinteren varede. Nogle saa, i ser de, som reyste, havde endnu Pelse af Bjørne: og Ræve: Skind, som vare overtrukne, og vendte det Lodne snart ind og snart ud, ligesom Væprilget (thi dette var og en Folge af Sølvets Indførelse